

svækker tilliden til vores domstole. En eventuel ændring af retsplejeloven bør imidlertid afvente resultatet af et grundigt lovforberedende udvalgsarbejde, og regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt allerførst sige tak for en modtagelse, som jeg opfatter som meget positiv, og jeg opfatter også, at vi faktisk nu kan komme frem.

Så vil jeg ud fra det fortegn spørge ministeren, om hun ikke selv kunne høre, at hun kom til at sige noget, som strittede i hver sin retning på et tidspunkt. For først så siger hun, at vi skal være meget forsigtige med at lovgive på en anden statsmagts område – nu er der jo ikke andre end os til at lovgive, for vi er den lovgivende statsmagt – og lige bagefter henviser hun til den der beretning, som jo havde lidt med, at bjergene lavede til barsel, og så kom der en lille bitte, bitte mus ud af det.

Kl. 15.40

I den der lille bitte mus står der trods alt, at de jo ikke kan sige mere, end hvad der er inden for loven. Det vil sige, at hvis man skal opfatte den positivt, altså betænkningen, der kom her i februar, så var den jo en invitation til os om at komme og gøre noget lovgivningsmæssigt, fordi de udtrykkeligt sagde, at de ikke kunne gå ud over det. Så bare lige at vi holder fast ved, at det selvfølgelig er vores opgave at gøre det her.

Så har jeg en enkelt lille ting. Kunne man forestille sig, at pengene, hvis vi nu skulle bruge det her som i de andre steder, altså arbejdsretter og voldgiftsretter, gik til domstolene i stedet for til den enkelte dommer, og så betalte man den vej rundt, og så sørgede vi bare for at have dommere nok, og så var der ingen tvivl om, at det ikke var noget, der kunne anfægte hverken økonomien eller habiliteten?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Til det sidste spørgsmål må jeg sige: Det mener jeg er noget, som man i det lovforberedende udvalg selv må forsøge at tage stilling til. Jeg synes, at det vil være decideret upassende, hvis jeg skulle begynde at blande mig i det i dag, altså hvordan man ønsker en eventuel omfordeling gennemført.

Omkring det første var min pointe såmænd bare, at jeg tror, at det klogeste ikke mindst i, at

vi nu har sørget for domstolenes uafhængighed, også er, at vi i forhold til det lovforberedende arbejde nedsætter et udvalg, der har den uafhængighed, og hvor de mennesker, der skal leve med resultaterne i dagligdagen, først og fremmest er repræsenteret sammen med brugerne, altså arbejdsmarkedets parter osv.

Jeg tror, det er en klog måde, og det var det, der var min pointe til SF's ordfører, nemlig at jeg tror, at det er klogt nok, at vi som lovgivere træder et skridt tilbage og lader andre sidde selv og vurdere, hvad de rigtige muligheder er. Så får vi jo en mulighed for at diskutere det på et senere tidspunkt.

Men jeg synes, det er en rigtig proces ud fra betragtningen om domstolenes uafhængighed. Men der tror jeg sådan set ikke, at der er den store uenighed mellem fru Margrete Auken og mig. Det var mere for at gøre lidt ud af at sige, at det lovforberedende udvalg altså får nogle ret vide beføjelser til at arbejde videre og såmænd ikke behøver at holde sig inden for lovgivningens rammer på det nuværende grundlag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg takker igen for svaret. Men nu er det jo ikke forbudt for os at få gode ideer. Da vi sad og så domstolsbetænkningen, sådan som vi fulgte debatten den gang osv., så vil jeg sige: Hvis ikke vi får dem, så kan det en gang imellem knibe med at få dem, har jeg jo lagt mærke til, ikke? For så går der på en eller anden måde penge i det, og det er derfor, at jeg siger: Den gode idé, som man måske kunne sende videre, er at sige, at der er det der reelle problem med voldgifterne. Der er også noget, som man kan sige kan være vigtigt for selve retsudviklingen at følge med i, nemlig hvad der foregår på det civile område. Det kan der være en vis pointe i.

Men en af de måder, man kunne løse det på, og det er en af de ideer, jeg slet ikke tror de kan få selv, var nemlig, at pengene så ikke gik i lommen på dommeren, men gik i lommen på domstolene, som sørgede for, at der var dommere nok til at passe de ting der, og derfor var det altså økonomisk forvaltet den vej. Den idé tror jeg altså ikke at de får selv. Det var derfor, jeg lige sparkede den ind.

Første næstformand (Svend Auken):

Så tror jeg, vi går over til ordførerrækken. Det er først fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.